

то бѣше дошелъ на праздникъ-тъ, като чухъ че иде Исусъ въ Иерусалимъ, Зѣхъ въѣ- 13
 кы финиковы, та излѣзохъ да го посрѣщ-
 ътъ, и выкахъ : ^іОсанна, благословенъ
 който иде въ име-то Господне, Царь Из- 14
 раилевъ. А Исусъ ^кнамѣри осле, и възсѣ- 14
 днѣхъ на него, ^лспередъ както е писано ; ^м“Не 15
 бой ся, дѣще Сіонова ; ето, твой-тъ Царь
 иде възсѣднѣлъ на ждрѣбе ослично. Но 16
 това ученици-тъ му испървомъ ^нне проу-
 мѣхъ, а ^окогато ся прослави Исусъ, ^пто-
 газъ си наумихъ че това бѣ за него писа-
 но, и това му сторихъ. А народъ-тъ който 17
 бѣше съ него, когато повыка Лазаря отъ
 гробъ-тъ и го възкреси отъ мъртвы-тъ сви- 18
 дѣтельствуваше ; ^р“За това го и посрѣщѣхъ 18
 народъ-тъ, защото чухъ че сторилъ това
 чудо. А Фарисеи-тъ рекохъ помежду си : 19
^с“Видите ли че нящо не ползувате ? Ето, 19
 свѣтъ-тъ отиде слѣдъ него.
 И ^тсmeđu тѣзи, които възлѣзувахъ да ся 20
 поклонятъ въ праздникъ-тъ, ^уимаше и нѣ-
 кои Еллини. И тѣ дойдохъ при Филиппа, 21
^фкойто бѣ отъ Виѣсаидѣ Галилейскѣ, и мо-
 лихъ му ся и казувахъ : Господине, иска- 22
 мы да видимъ Исуса. Идува Филиппъ и ка- 23
 зува на Андрея ; Андрей пакъ и Филиппъ
 казуватъ на Исуса. А Исусъ имъ отговори 24
^хи каза : ^ц“Дойде часъ-тъ да ся прослави Сынъ 24
 челоуѣческый. Истинъ, истинъ ви казувамъ : 25
^и“Ако житно-то зърно не падне въ земѣ- 25
 тѣ и не умре, то остава само ; ако ли у-
 мре, много плодъ приноси. ^и“Който обыча 26
 животъ-тъ си, ще го изгуби ; и който не-
 навиди животъ-тъ си на тойзи свѣтъ, за 27
 вѣченъ животъ ще да го упаци. Ако слу- 28
 гува нѣкой на мене, мене да послѣдува ; и 29

і Псал. 118 ;
25, 26.

к Мат. 21 ; 7.

л Зах. 9 ; 9.

м Лук. 18 ; 54.

н Гл. 7 ; 59.

о Гл. 44 ; 26.

п Ст. 41.

р Гл. 41 ; 47,
48.

с Дѣян. 17 ; 4.

т 3 Цар. 8 ; 41,

42. Дѣян. 8 ;
27.

у Гл. 4 ; 44.

ф Гл. 45 ; 52.
47 ; 4.

х 1 Кор. 15 ;
56.

и Мат. 10 ; 59.

46 ; 25. Мар.

8 ; 55. Лук.

9 ; 24. 17 ;

55.